

[Indenrigsministeren.]

ærede Medlem anstiller, at naar jeg blot betaler min Præmie, kan det være mig ganske ligegyldigt, hvorledes det derefter gaar med Pengene, hvad de saa bruges til. Ja, hvis alle Sparere anstillede dette Ræsonnement og følte sig lige vel tilpas, enten de indbetalte i en Sparekasse, hvor Pengene opsamles med deres Interesse som Formaål, eller i en Kasse, hvor Kassereren daglig tømmer Kassen, naar Kontortiden er endt, og bruger Pengene, saa kunde man jo anstille det Ræsonnement, som det ærede Medlem anstillede; men ellers mener jeg ikke, det er muligt.

Det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen mener, at hvis der skulde udbetales en Aldersrente, en Livrente, til et samlet Beløb af 120 Mill. Kr. aarlig, vil det kræve en Præmiereserve af — ja, var det ikke en 1500 Mill. Kr., det ærede Medlem nævnte? Det ærede Medlem mener altsaa, at Præmiereserven skal ved selve sin Renteydelse dække Livrenten, og dette er for mig et Bevis for, at det ærede Medlem ved Præmiereserve forstaar noget ganske andet, end man ellers forstaar derved, naar man tager teknisk paa Ordet; dermed er vi ogsaa udenfor enhver Mulighed for en Diskussion med hinanden om denne Sag.

Jeg skal saa slutte med at sige, at naar det ærede Medlem Hr. Stauning i Gaar udtalte, at jeg havde berømmet Forslagsstillernes Mod, maa jeg sige, at dette er slet ikke Tilfældet. Jeg har erkendt, at der i en trang og vanskelig Tid hørte Mod til at fremsætte et saadant Forslag, og jeg har anerkendt dette, men jeg har ikke ofret nogen særlig Berømmelse i den Anledning.

Jeg haaber, at Forhandlingerne i det kommende Udvalg skal kunne kaste nyt Lys over de virkelige Muligheder for en Forbedring af de fremtidige alderstegnes Kaar gennem en til Forsørgelse knyttet Forsikring, saaledes at vi muligt ad den Vej kan faa Ende paa den saavel for vort offentlige Liv som for de gamle skadelige Agitation paa Aldersrenten, som drives fra bestemte politiske Sider her i Landet. Jeg melder mig gerne til et saadant Arbejde ogsaa derigennem, at jeg skal foretage en ny og omhyggelig Prøvelse af de af mig udarbejdede Forslag, saaledes at de maaske til sin Tid kan indgaa i Drøftelsen som Grundlag for denne og derigennem altsaa ogsaa opfylde den Anmodning, som det ærede Medlem Hr. Rahbek har stillet til mig. Jeg tror, at Forslagsstillerne vilde have gjort klogere i at anerkende det bestaaende og sætte ind i Tilknytning til

dette end ved at ville revolutionere det hele, saaledes som det tilsigtes gennem det foreliggende Lovforslag.

Rahbek: Jeg forstaar godt den højtærede Indenrigsministers Betænkelighed ved at bygge en Forsikring op uden at have den nødvendige Præmiereserve i Baghaanden. Jeg har derfor heller ikke turdet anbefale at gøre det. Men jeg ser saaledes paa det, at vi, som jeg sagde forleden, jo nu en Gang har en Udgift paa Samfundet paa ca. 60 Mill. Kr., og det kunde jo da tænkes, at man kunde gaa den Mellemvej at sige, at den Udgift har vi nu en Gang, og der er ikke tilvejebragt nogen Præmiereservefond derfor. Men hvis vi saa forpligter Samfundet herudover gennem en saadan Folkeforsikring, saa maa der stilles en Præmiereservefond til Raadighed for den yderligere Forpligtelse, som Samfundet tager sig paa.

Jeg takker for øvrigt den højtærede Minister, fordi han har lovet at tage Sagen op til fornyet Overvejelse, og jeg haaber, det maa resultere i Fremsættelsen af Forslag fra den højtærede Ministers Side.

Til det ærede Medlem Hr. Hendriksen, den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, som aabenbart var meget misfornøjet med, at jeg havde henstillet til den højtærede Minister at fremsætte et saadant Forslag, og som spurgte, hvorfor jeg ønskede et saadant, da vi jo har et Forslag paa Bordet, og selvfølgelig et efter det ærede Medlems Mening udmærket godt Forslag, skal jeg sige, at naar jeg ønsker et Forslag fra den højtærede Minister, er det, fordi jeg anser det af det ærede Medlem stillede Forslag for uigennemførligt. Det troede jeg ærligt talt, den højtærede Minister havde overbevist det ærede Medlem om.

Jeg skal sige til det ærede Medlem Hr. Stauning, der mente at spore en Uoverensstemmelse mellem mit Hjerte og min Forstand, at det var meget slemt, om det var Tilfældet, men denne Uoverensstemmelse eksisterer kun i det ærede Medlems Fantasi. Det, jeg udtalte, var, at Folkeforsikring efter min Mening var den mest ideelle Form for en Alderdomshjælp, men det udelukker jo ikke, at jeg ogsaa kan se de Vanskeligheder, der vil være forbundet med at gennemføre Sagen i Praksis, i alt Fald hvis den skal gennemføres lige med eet Slag.

Det var derfor, jeg udtalte, at jeg mente, vi maatte nøjes med Forsikring som et Supplement til eller maaske delvis Erstatning for den nuværende Aldersrente, og jeg forstod jo, at det ærede Medlem ikke var helt fremmed for denne Tanke. Det ærede Med-